

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 15/05-51

Ústavný súd Slovenskej republiky v pléne na neverejnom zasadnutí 30. januára 2008 o návrhu skupiny 32 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na začatie konania o súlade

- § 38 ods. 1 a 2 v spojení s § 70 ods. 3 písm. c) a § 96 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky;

- § 38 ods. 2 a § 70 ods. 3 písm. c) zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s čl. 19 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky;

- § 38 ods. 1 písm. c) zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s čl. 13 ods. 3 a 4 v spojení s čl. 35 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky takto

r o z h o d o l :

Konanie z a s t a v u j e .

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 23. mája 2005 doručený návrh skupiny 32 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovateľ“) na začatie konania o súlade

- § 38 ods. 1 a 2 v spojení s § 70 ods. 3 písm. c) a s § 96 ods. 1 (ďalej aj „napadnuté ustanovenie“, resp. „napadnuté ustanovenia“) zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „napadnutý zákon“) s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“);

- § 38 ods. 2 a § 70 ods. 3 písm. c) napadnutého zákona s čl. 19 ods. 3 ústavy;

- § 38 ods. 1 písm. c) napadnutého zákona s čl. 13 ods. 3 a 4 v spojení s čl. 35 ods. 1 a 2 ústavy.

2. Uznesením ústavného súdu č. k. PL. ÚS 15/05-21 zo 16. júna 2005 bol návrh navrhovateľa na začatie konania o súlade právnych predpisov prijatý na ďalšie konanie v celom rozsahu. Zároveň ústavný súd zamietol návrh na pozastavenie účinnosti napadnutých ustanovení.

3. V priebehu konania vedeného ústavným súdom zákonom č. 330/2007 Z. z. o registri trestov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2008, ako aj zákonom č. 653/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý nadobudol účinnosť tiež 1. januára 2008, došlo k novelizácii napadnutých ustanovení § 38 ods. 1 a 2 a § 70 ods. 3 písm. c).

Relevantné ustanovenia napadnutého zákona znejú takto:

§ 38 (v znení účinnom do 31. decembra 2007)

Bezúhonnosť

(1) Za bezúhonného sa na účely tohto zákona považuje ten, kto nebol právoplatne odsúdený

a) za obzvlášť závažný trestný čin,

b) za trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody, za trestný čin podplácania a za trestný čin nepriamej korupcie,

c) za trestný čin spáchaný z nedbanlivosti v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti.

(2) Bezúhonnosť podľa odseku 1 sa preukazuje odpisom registra trestov, ktorý nesmie byť starší ako tri mesiace. U cudzinca sa preukazuje dokladom vydaným v príslušnom štáte, ktorý obsahom zodpovedá dokladom vydávaným v Slovenskej republike; takýto doklad nesmie byť starší ako tri mesiace od jeho vydania a musí byť predložený spolu s úradne osvedčeným prekladom do štátneho jazyka.

§ 38 (v znení účinnom od 1. januára 2008)

Bezúhonnosť

(1) Za bezúhonného sa na účely tohto zákona považuje ten, kto nebol právoplatne odsúdený za

a) obzvlášť závažný trestný čin,

b) trestný čin prijímania úplatku, za trestný čin podplácania a za trestný čin nepriamej korupcie,

c) úmyselný trestný čin spáchaný v súvislosti s výkonom zdravotníckeho povolania.

(2) Bezúhonnosť podľa odseku 1 sa preukazuje výpisom z registra trestov, ktorý nesmie byť starší ako tri mesiace. U cudzinca alebo občana Slovenskej republiky, ktorý má trvalý pobyt alebo prechodný pobyt mimo územia Slovenskej republiky, sa preukazuje dokladom vydaným v príslušnom štáte, ktorý obsahom zodpovedá dokladom vydávaným

v Slovenskej republike; takýto doklad nesmie byť starší ako tri mesiace od jeho vydania a musí byť predložený spolu s úradne osvedčeným prekladom do štátneho jazyka.

§ 70 (v znení účinnom do 31. decembra 2007)

Žiadosť o vydanie licencie

(3) K žiadosti podľa odseku 2 žiadateľ o licenciou doloží

c) doklad o bezúhonnosti, ktorým je odpis registra trestov.

§ 70 (v znení účinnom od 1. januára 2008)

Žiadosť o vydanie licencie

(3) K žiadosti podľa odseku 2 žiadateľ o licenciou doloží

c) doklad o bezúhonnosti, ktorým je výpis z registra trestov.

§ 96

(1) Zdravotnícki pracovníci sú povinní oznámiť príslušnej komore (§ 62 ods. 2 až 6) údaje do registra a predložiť doklady vyžadované podľa tohto zákona (§ 63 ods. 2 a 3) do dvoch mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto zákona, ak ďalej nie je ustanovené inak.

II.

Podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy ústavný súd rozhoduje okrem iného o súlade zákonov s ústavou.

Podľa § 41a ods. 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak preskúmané právne predpisy stratia platnosť pred vyhlásením nálezu ústavného súdu, konanie sa zastavuje.

a) Možno konštatovať, že rozhodujúce časti napadnutých ustanovení § 38 ods. 1 a 2, ako aj § 70 ods. 3 písm. c) boli novelizované a ich obsah je od 1. januára 2008 zásadným spôsobom odlišný od toho znenia, ktorý navrhovateľ podaným návrhom napadol.

Z už citovaného ustanovenia § 41a ods. 4 zákona o ústavnom súde nepochybne vyplýva, že konanie vo vzťahu k napadnutým ustanoveniam § 38 ods. 1 a 2 a § 70 ods. 3 písm. c) muselo byť zastavené.

b) Z konkrétnych námietok navrhovateľa vyplýva, že namieta nesúlad ďalšieho napadnutého ustanovenia, a to § 96 ods. 1 napadnutého zákona v súvislosti s namietaným nesúladom § 38 ods. 1 a 2 napadnutého zákona. Toto ustanovenie považuje za rozporné s ústavou preto, lebo svojím obsahom nadväzuje na ustanovenie § 38 ods. 1 a 2 napadnutého zákona v znení účinnom do 31. decembra 2007, ktoré je podľa navrhovateľa v nesúlade s ústavou. Nenamieta teda nesúlad ustanovenia § 96 ods. 1 napadnutého zákona osobitne, to znamená bez jeho nadväznosti na ustanovenie § 38 ods. 1 a 2 napadnutého zákona. Vychádzajúc z už uvádzaných úvah bolo preto potrebné konanie zastaviť, aj pokiaľ ide o napadnuté ustanovenie § 96 ods. 1.

Na základe všetkých uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. januára 2008